

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Quæ vxores etiam in morte à viris noluerint separari?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

alienis & hostilibus regionibus, per summos corporis & animi cruciatus, vix euaderent; ille, in cubiculo, & in coniugis sinu, salutem retineret. Memorabile est exemplum feminarum Lacanarum, quæ captiuos viros, mutatis vestibus liberauerunt, ipsæq; in captiuorum locum se substituerunt. Idem traditur de vxoribus Minyarû, cum enim mariti earum, propter affectatû regnû Spartæ, publicæ custodiæ inclusi capitali seruarentur supplicio, quod vetere instituto Lacedæmoniorum, nocturno tempore, passuri erant, ex illustri sanguine natæ, velut perituros viros extremum allocutura, impetrato à custodibus aditu, carcerem intrarunt, commutataque veste, per simulationem doloris, velatis capitibus eos abire passæ sunt. Dignæ profectò, quibus Minyæ nuberent. Atque hæ quidem periculo vitæ sese exposuerunt, matrimonij amore, ac ne eas mors diuideret.

Aliæ ita se arctè obstrictas esse maritis putauerunt, vt etiam in morte nolent ab illis separari, illud vsurpantes: *diducere amantes. Non queat inuitos Iuppiter ipse duos.* Extat memorabilis epistola Plinij ad nepotem, de Arria Cecinna Patri vxore, quæ, postquam damnatum virum suum præsensit, intellexitque ei delectum necis datum; adiit illum, per speciem consolaturæ. Sed vbi eum, ad fortiter moriendum, est adhortata, verbisque amantissimis ei valedixit, in conspectu illius, gladio, quem sub veste abditum attulerat, pectus suam confodit, eundemque è vulnere extractum, suoque sanguine tepentem marito porrigens, vltimam hanc vocem moriens edidit:

*Siqua fides, vulnus, quod feci, non dolet, inquit,
Sed quod tu facies, hoc mihi, Pato, dolet.*

Dido Pygmalionis soror, quæ Carthaginem condidit, cum ab Hyarba rege Libyæ, in coniugium peteretur, extruâ Sichæi quondam mariti honoribus pyrâ, sua se sponte in ignem iniecit, arsurâ potius, quam nuptura, nam, vt Tertullianus ait: *profuga in alieno solo, vbi nuptias regis vltro optasse debuerat, ne tamen secundas experiretur; maluit è contrario vri, quam nubere.* Rursus, capta & incensa Carthagine, cum se Hasdrubalis vxor cerneret à Romanis capiendam, apprehensis verimque duobus filiis, in subiectum domus suæ deuolauit incendium, Nicerati

Vuu 2 quoque

VIII.

Propert. l. 2. cl. 7.

Plin. l. 7. ep. ad Nepot.

XI

Tertull. in Exhort. ad castitatem. Et S. Hieronym. l. 1. aduers. Iouinianum.

Cant. 8. 6.
Czl. Rhodig.
lib. 28. c. 21.

Plutarch in
Bruto,

quoque coniunx iniuriæ marito illatæ impatiens, mortem sibi ipsa conciuuit, ne triginta tyrannorum, quos Lyfander vicis Athenis imposuerat, libidinem sustineret. Quæ ego non laudo tanquam benè rectèque facta, quippe quia nulli se fas est interficere, sed quanta, inter veros coniuges, sit coniunctio, ostendo. Nimirum *fortis, ut mors, dilectio*; & ut medici astruunt, in sinistra parte existentes plagas ad dexteram sensum referre, sic vxorem viri, & virum vxoris sentire doloris conuenit irritamenta. Pertinet ad hanc classem Portia Bruti vxor, Catonis filia, quæ posteaquam sensit, conspiratum de Casare, interficiendo, ea nocte, quæ præcessit diem, in quo Casar occisus est, egresso cubiculum Bruto cultellum tonsorium velut vnguium resecandorum gratia poposcit, eoque quasi fortè de manibus elapso, se ipsam grauiter vulnerauit. Mox Brutus clamore ancillarum in cubiculum reuocatus, obiurgare eam cepit, quòd tonsoris præripuisset officium. Hic illa clam marito: *Non hoc, inquit, remerè feci: nam experiri volui, si quod constitutum est, parum cesserit ex sententia, quam æquo animo me ferro sum peremptura.*

IX.

Eadem Portia, cum diutiùs lugeret maritum, rogata, quem esset habitura diem luctus vltimum? respondit: *Quæ & vita*: Sic illa Ethnica, magno sanè cum dedecore plurimarum Christianarum, quæ, viro nondum elato, jam nupserunt. *Habent locum maledicti crebræ nuptiæ: quæ multis nubis, multis non placet*: ait Seneca. Quare eadem Portia, dum laudaretur apud eam mulier quædam vt bene morata, quæ tamen iterarat matrimonium, *Felix*, aiebat, *ac pudica matrona non nubis nisi semel*. Quæ sententia S. Paulo repugnat dicenti: *Mulier alligata est legi, quanto tempore vir eius vixit. Quòd si dormierit vir eius, liberata est, cui vult nubat, tantum in Domino*. Multæ nihilominus, primi coniugis amore, à secundis nuptijs abstinent; ne amorem tepescat. Et laudabiliter. Nimis extendunt amorem coniugis, quæ cum eo non solum mori volunt, verum etiam sepeliri. Qualis fuit, quæ sibi Romæ hoc monumentum ipsa fecit. *P. Cornelia Annia, ne in desolata orbitate superuivem misera, vitam me vltro in hanc arcam, cum viro defuncto, incomparabili amore*

1. Cor. 7. 39.